

4) Фактът, че държава-членка, в която за едно лице е постановена влязла в сила оскъдителна присъда по вътрешното право, може да издаде Европейска заповед за арест, с която лицето да бъде задържано за изпълнение на тази присъда според Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно Европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите-членки, не би могъл да има значение за тълкуването на понятието за „изпълнение“ по смисъла на член 54 от КПСШ.

(¹) ОВ С 257, 15.10.2005 г.

Решение на Съда (първи състав) от 18 юли 2007 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Darmstadt — Германия) — Derin Ismail/Landkreis Darmstadt-Dieburg

(Дело C-325/05) (¹)

(Асоцииране ЕИО-Турция — Член 59 от Допълнителния протокол — Членове 6, 7 и 14 от Решение № 1/80 на Съвета по асоцииране — Право на свободен достъп до заетост по силата на член 7, първа алинея, второ тире — Право на пребиваване, което е негово следствие — Турски гражданин на възраст над 21 години, който не е издържан от родителите си — Наказателни присъди — Условия за загубване на придобити права — Съвместимост с правилото, че Република Турция не може да се ползва от по-благоприятен режим от този, който държавите-членки прилагат помежду си)

(2007/С 235/07)

Език на производството: немски

Преподаваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Darmstadt

Страни в главното производство

Ищец: Derin Ismail

Ответник: Landkreis Darmstadt-Dieburg

Предмет

Преюдициално запитване — Landkreis Darmstadt-Dieburg — Тълкуване на член 7, алинея 1, второ тире от Решение № 1/80 на Съвета по асоцииране ЕИО/Турция, както и на член 59 от Допълнителния протокол относно преходния период, предвиден в Споразумението за асоцииране между Европейската икономическа общност и Турция, подписан на 23 ноември 1970 г. (ОВ L 293, стр. 4) — Отсъствие на загуба на право на свободен достъп до всякаква дейност като наето лице, както и на право на пребиваване, което е негово следствие, на турски гражданин, влязъл на националната територия с цел събиране на семейството, дори и да е на възраст над 21 години и да не е

издържан от родителите си — По-благоприятен режим от този, който се дава на гражданите на държавите-членки.

Диспозитив

Турски гражданин, на когото е разрешено да влезе като дете на територията на държава-членка с цел събиране на семейството, и който е придобил право на свободен достъп до всяка дейност като наето лице по негов избор по силата на член 7, първа алинея, второ тире от Решение № 1/80 на Съвета за асоцииране от 19 септември 1980 г. относно развиване на асоциирането, прието от Съвета за асоцииране, създаден със Споразумението за асоцииране между Европейската икономическа общност и Турция, загубва право на пребиваване в приемащата държава-членка, което е следствие от посоченото право на свободен достъп, само в следните две хипотези:

— в случаите, предвидени в член 14, параграф 1 от това решение или

— когато напусне територията на съответната държава-членка за значителен период и без основателни причини,

дори и да е на възраст над 21 години, да не е издържан от родителите си, а да живее самостоятелно в съответната държава-членка, и няколко години да не е бил на пазара на труда поради изтърпяване в този период на наказание лишаване от свобода без условие за отлагане. Подобно тълкуване не е несъвместимо с изискванията на член 59 от Допълнителния протокол, подписан на 23 ноември 1970 г. в Брюксел и сключен, одобрен и утвърден от илето на Общността с Регламент (ЕИО) № 2760/72 на Съвета от 19 декември 1972 година.

(¹) ОВ С 281, 12.11.2005 г.

Решение на Съда (трети състав) от 18 юли 2007 г. — Industrias Químicas del Vallés, SA/Комисия на Европейските общности

(Дело C-326/05 P) (¹)

(Обжалване — Изключване на металаксил от приложение I към Директива 91/414/ЕИО — Оттегляне на разрешителните, предоставени за продукти за растителна защита, които съдържат посоченото активно вещество — Необосновано тълкуване на доказателства — Явна грешка в преценката)

(2007/С 235/08)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: Industrias Químicas del Vallés, SA (представители: C. Fernández Vicién, I. Moreno-Tapia Rivas и J. Sabater Marotias, abogados)

Друга страна в производството: Комисия на Европейските общности (представители: V. Doherty и S. Pardo Quintillán)

Предмет

Жалба срещу Решение на Първоинстанционния съд (втори състав) от 28 юни 2005 г. по дело *Industrias Químicas del Vallés*/Комисия (T-158/03), с което Първоинстанционният съд отхвърля иска за отмяна на Решение 2003/308/ЕО на Комисията от 8 май 2003 година относно изключването на металаксил от приложение I към Директива 91/414/ЕИО на Съвета и оттеглянето на разрешителните, предоставени за продукти за растителна защита, които съдържат това активно вещество (ОВ L 113, стр. 8)

Диспозитив

- 1) Отменя Решение на Първоинстанционния съд от 28 юни 2005 г. по дело *Industrias Químicas del Vallés*/Комисия (T-158/03).
- 2) Отменя Решение 2003/308/ЕО на Комисията от 2 май 2003 година относно изключването на металаксил от приложение I към Директива 91/414/ЕИО на Съвета и оттеглянето на разрешителните, предоставени за продукти за растителна защита, които съдържат това активно вещество.
- 3) Осъжда Комисията на Европейските общности да заплати съдебните разходи, направени в настоящото производство, както и тези, направени в първоинстанционното производство, включително и разходите, направени в производствата по допускане на обезпечение пред Съда и пред Първоинстанционния съд.

(¹) ОВ C 271, 29.10.2005 г.

Решение на Съда (втори състав) от 18 юли 2007 г. (преюдициално запитване от Hof van Cassatie van België — Белгия) — Наказателно производство срещу Norma Kraaijenbrink

(Дело C-367/05) (¹)

(Конвенция за прилагане на Споразумението от Шенген — Член 54 — Принцип „ne bis in idem“ — Понятие за „същите деяния“ — Различни деяния — Наказателно преследване в две договарящи страни — Деяния, свързани посредством един и същ престъпен умысел)

(2007/C 235/09)

Език на производството: нидерландски

Преподаваща юрисдикция

Hof van Cassatie van België

Страна в главното производство

Norma Kraaijenbrink

Предмет

Преюдициално запитване — Hof van Cassatie van België — Тълкуване на член 54 от Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген от 14 юни 1985 година между правителствата на държавите от Икономическия съюз Бенелюкс, Федерална република Германия и Френската република за постепенното премахване на контрола по техните общи граници (ОВ 2000 г., L 239, стр. 19) — Принцип *ne bis in idem* — Различни деяния, които са свързани посредством единство на умысла и поради това от гледна точка на правото представляват едно единствено деяние — Сходство или различие между деянията по смисъла на член 54 — Откриване, след осъждане в една държава, на деяния, които са извършени по същото време като наказаните такива и които представляват заедно с тях изразяване на един и същ престъпен умысел — Право на санкциониране на тези допълнителни деяния в друга държава — Отчитане на вече произнесени санкции в първата държава

Диспозитив

Член 54 от Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген от 14 юни 1985 г. между правителствата на държавите от Икономически съюз Бенелюкс, Федерална република Германия и Френската република за постепенното премахване на контрола по техните общи граници, подписана на 19 юни 1990 г. в Шенген (Люксембург), трябва да се тълкува в смисъл, че:

- релевантният критерий за целите на прилагане на посочения член е критерият за идентичност на материалните факти, който се изразява в наличие на съвкупност от неразривно свързани помежду си деяния, независимо от тяхната правна квалификация или от защитения правен интерес,
- различни деяния, по-специално изразяващи се, от една страна, в държане в една договаряща се държава на парични суми, получени от трафик на упойващи вещества, и от друга страна, в пласиране в обменни бюра, разположени в друга договаряща се държава, на парични суми със същия произход, не трябва да се считат за „същите деяния“ по смисъла на член 54 от КПСШ единствено поради факта, че компетентната национална институция е установила, че споменатите деяния са свързани посредством същия престъпен умысел,
- споменатата национална институция следва да прецени дали степента на идентичност и на свързаност между всички подлежащи на сравнение фактически обстоятелства е такава, че с оглед на горепосочения релевантен критерий е възможно да се приеме, че става въпрос за „същите деяния“ по смисъла на член 54 от Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген.

(¹) ОВ C 48, 25.2.2007 г.